

АНДРЕ БРЬОТОН

ВЪЗРАСТ

Превод от френски: Стефан Гечев, 1987

chitanka.info

*Сбогом, зора! Излизам от гората, пълна с призраци,
поемам пътища като горящи кръстове.
Изгубен съм за благославящите листи.
Без процепче е август — като копа сено.
Недей забравя изгледа, вдишвай пространството,
развинтвай машинално пушеците.
Ще избера едно несигурно и оградено място.
Ако е нужно, ще прескачаме чимшири.
Провинцията с бегонии нагорещени бъбри и
подрежда.*

*Нека да се събират кротко на глутница грифоните
при къдравите дипли на полите!
Де да я търся, при чешмите? Напразно се надявам
на стъклена й огърлица...
Очи, застанали пред ароматен грах.*

* * *

*Колосаните ризи върху стола. Копринената шапка
открива с блясъци преследването ми.
Човече... Огледалото за тебе отмъщава
и победен, с мене се отнася като свалена дреха.
Мигът пристига и се хълзга по плътта.
О, къщи, освобождавам се от сухите огради.
Трус! Мекото легло се радва на венците.
Стигни поезията, която те изморява,
от площадката на стълбата.*

(„Заложна къща“, 1919)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.